

İmgelerin Beden Isısı

Evrım Kavcar'ın Projesi

Çalışmalarını 2013 yılından beri Mardin Artuklu Üniversitesi'ndeki görevi nedeniyle bu kentte sürdüren Evrim Kavcar, farklı görseellikler peşinde ilerlemekte "ısrarcıdır". Heykelden videoya, desenden yerleştirilmeye dek birçok tekniği eşzamanlı olarak kullanan sanatçı, İstanbul'dan Mardin'e taşındığında, çalışmalarının duygusunu özellikle coğrafyanın bireyler, mekânlar üzerindeki etkisine yönlendirdi. Bu özellik Kavcar'ın daha önceki çalışmalarında da kendini belirgin kılan "tanıklık etme" sürecini güçlendirdiği gibi, kurgu ile gerçek arasındaki sınırları yeniden çizmesine de yardımcı oldu. Suriye ve Irak sınırına yakın bir noktada olan Mardin, bu bölgede son dönemlerde yaşanan politik, ekonomik ve sosyal çatışmaların etkilerinin kendini duyumsattığı bir yer olmasına rağmen, mimarisinden, tarihinden kaynaklanan özellikler nedeniyle adeta başka bir zaman boyutunda yaşayan bir kent. Kavcar'ın sanatsal üretimi, bölgenin taşında toprağında, havasında suyuunda birikenlerin anlamlarını okuyan, onları belgesel, öğretici olmadan yorumlayan bir özelliğe sahip. Bu yorumlarda coğrafyanın, iklimlerin etkisi ön plana çıkmakla beraber, Kavcar'ın büyüteç altına aldığı temel olgu, "insanın dünyasıdır." Doğaya yöneliş, bir tür soyutlama aracı olmaktan çok, sanatçının insana olan özenli yakınlaşmasının izlerini taşıyan bir karaktere sahip. Bu bağlamda, insanı koruyan dört duvardan dışarıya çıkarak, açık alanlarda çalışan sanatçı, bir anlamda insanın içindeki egodan, onun yalıtıklığından sıyrılarak, araştırmaları için epeyce büyük bir parantez açmış oluyor. İnsanın iç dünyasıyla doğadaki oluşumların kadereşel birlikteliği, hiç kuşkusuz 18. yüzyıl Romantik Alman Felsefesiyle onun takipçisi olan Situasyonist Hareketin omurgalarından birini oluşturur. Kavcar'ın bu köklerden beslenerek, günümüz gerçeklerinden yola çıkarak doğanın, coğrafyanın, iklimlerin izini sürmesindeki anlatımcı ve şiirsel yönelim, üstü kapalı olmayan politik bir araştırma olarak yorumlanabilir.

Sanatçı geçen yıl açmış olduğu "Boşluğun K.sı" isimli projesinde bir taşın varlığından, durduğu noktadan yola çıkarak, Mardin kentinin güncel portresini çizmeye yönelmişti. Kavcar'ın fragMENTaTION projesi için geliştirmiş olduğu "duvar boyunca kesikler üzeri kurşun kalem" isimli çalışması da, Mardin'in kadim tanıklarından biri olan Mor Yusuf / Surp Hovsep Katolik Ermeni Kilisesi üzerine yoğunlaşıyor. Sanatçı halen ibadete açık olan kilisenin dış duvarına yerleştirmiş olduğu kâğıt üzerine kurşunkalem sürterek (frottage) oluşturduğu çalışmasında hem taşların, hem de kendi düşüncelerinin izini sürmüş oluyor. En eski kopçalama tekniklerinden biri olan sürtme, kabartılı zeminleri en ince detaylarına kadar inceleme imkânı sağladığı için, çoğu kez çıplak gözle algılanamayacak olan özellikleri de gün ışığına çıkaran bir özelliğe sahip. Kavcar sıradan bir duvarın izini çıkarmadığı gibi, kurşunkalemle almış olduğu notlar, işaretler, semboller aracılığıyla çok farklı bir imge üretim sürecinin kapılarını aralıyor. Burada duvardaki izlerle, sanatçının anlık düşüncelerini eşzamanlı olarak ortaya çıkaran duyarlılıkları, "dış dünya ile iç dünya" arasındaki ortaklıkların kurulmasına yönelik bir ağız örülmesi olarak değerlendirebiliriz. Gördüğü ile okuduğunu bir araya getirenler için Evrim Kavcar'ın adeta ince bir ağız titizliğinde kurguladığı kavramlar, sadece Mardin'de karşılaşılan bir ruh durumuna gönderme yapmıyorlar. Bölgenin acil olarak barışı bekleyen diğer kentleri, Nusaybin, Dargeçit, Diyarbakır'da da, bu coğrafya üzerine inen karanlığın kalkmasına yönelik girişimlere destek veren kavramlar geliştiriyor sanatçı. Kulağına gelen sesleri, düşünceleri bilinç akışına, çağrışımlara açık olarak kâğıdın üzerine geçirdiği için, farklı bir belgeselliğin çerçevesini çizerken, bir şekilde kendi belleğini de dile getirmiş oluyor. Bu çalışmadaki yazıları hem bir diyalog hem de monolog notları olarak ele almak mümkün.

Taşlardaki soğukluk, suskunluk kâğıda aktarılan izlerin adeta arkasına geçerken, bu çalışmanın en etkileyici özelliği olan imgelerin beden ısısı (Rilke) ön plana çıkıyor.* İlk bakışta palimpsest yapıklarını andıran görüntülerin belli bir anlama bürünmeleri, sanatçının kurguladığı imgeler sayesinde mümkün. Evrim Kavcar işte bu noktada kendi beden ısısından, düşüncelerindeki yoğunluktan yola çıkarak, her türlü soğukluğa karşı koyarak, denize bırakılan mesaj şişelerindeki gibi, içinde (her şeye karşı) umut ve kalıcı barış arayışı olan cümleler kurguluyor. Bu aynı zamanda coğrafyanın acı, korku, ölüm üreten karanlık güçlerine karşı alınmış bir tavır.

Necmi Sönmez, Mettmann, Ocak 2016

* Rainer Maria Rilke, İmgeler Kitabı, Almancadan Çeviren: Yüksel Pazarkaya, Cem Yayınevi, Kasım 2009, s. 7.

|| onayacak m/51712 34

354 K

353 K

|| empati kuramaları
|| bilim de sınırlı
|| empati kuramına göre
|| aynı gerçekliği
|| yapıyorlar

|| 2016
|| kornu sistemi, emme
|| kornu, 9241 yarı

|| yardım
|| yet
|| diğer
|| yardım et
|| yet

bu da ağıllık başta yer kaplıyor

35°K

Ve y. kildi girdi Likya
Hala 11 il bir defne ormanı altında
Savda dâret mason
geçenle Sıra

22.000000
12.15
Kuz. 2.000000
Kuz. 2.000000

mesafe yok yapıtık görüldük
Kajla

kesitler derin
bastırma 352°K

11 yazıncaz N
bilisiler 349°K çizir

yak
talafat
351°K

350°K
350°K

temas etmit
"dokuman spesinde"
duvar duvarde
Fanon dan konusuna 349°K

"abla beade heybeltrayim" dafor.
on iki yapinda.
hayyat nasil gidiyor? "kara"

"kastanin"
ne yaptin? "Artindin kacak"

... ..

gizli bir daha gelmez
dıyor. öğrenim ifadeler

dedem ninem
onlar okumaz
evinden.

taraf, yan 355°K

"bir ölümünde
bir bayramlarda ağır
bu kilise
"ufuk bir topluluk
kaldılar."

dekuji kilitli bir
kelebek getiyor
usta. Ekipman.

"yara kabuğu" diyor yarı için.

cl

"gak kerik vas abla ya"

abla bu benzemiyor birseye.
gak yarali. iyi kesimlerin abla
derin yani

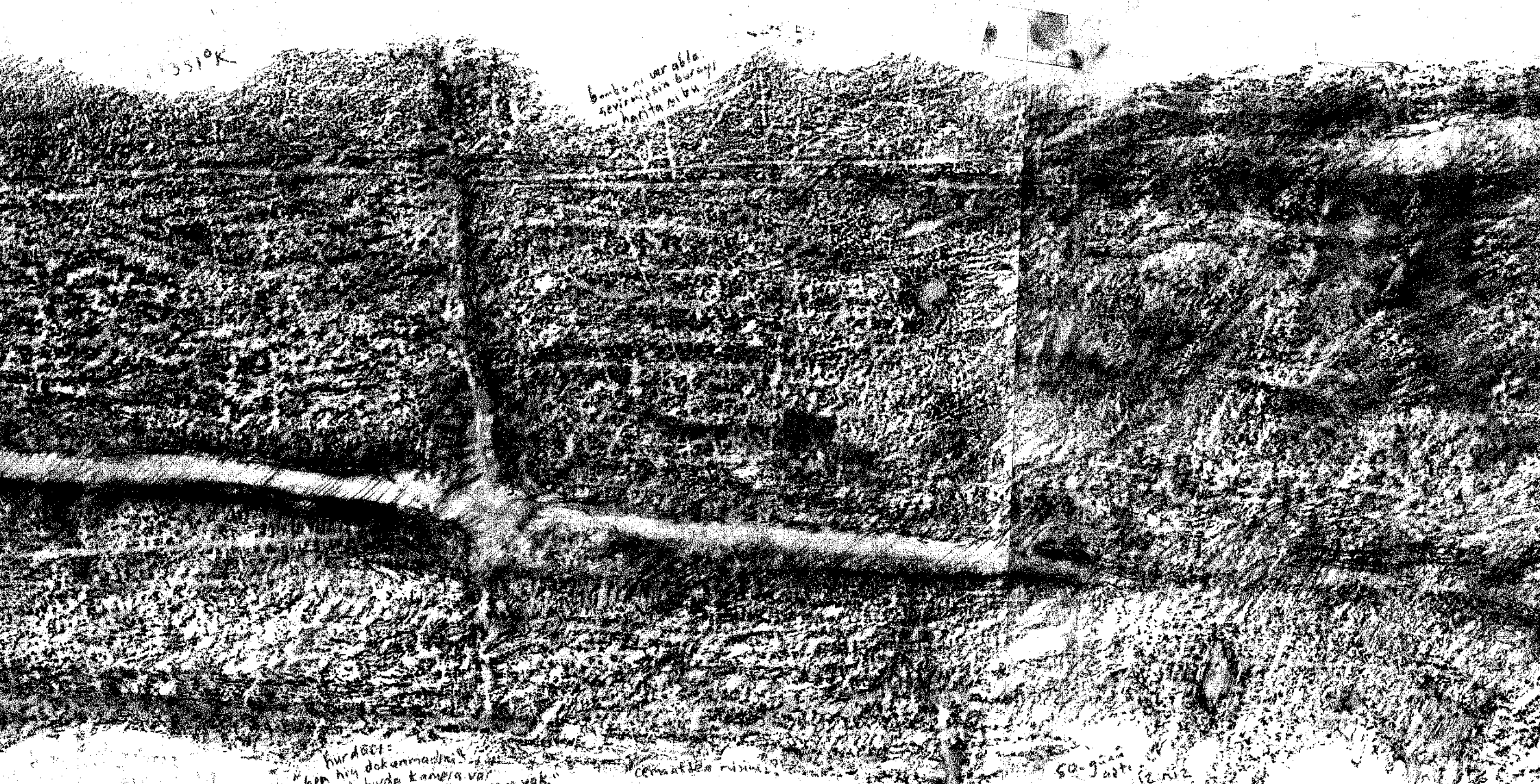
top marmar

3492

terpidi

namcağ neden
tapıyorsun?

22.01.2018

3510K

bombanın vurduğu
seviyemizin burayı
harabeye getirdi

hurda:
ben hiç dokunmadım
bak burada kanlı var
benim hiç yaram yok

cevizle rüsti

50-55cm
izimiz
kalmıyor

346°K

The Body Temperature of Images

Evrin Kavcar's Project

Evrin Kavcar has been working in the city of Mardin since 2013 when she joined the faculty of fine arts at Mardin Artuklu University. As an artist, she is insistent in pursuing a diverse visual language, simultaneously employing several techniques such as sculpture, video, drawings, and installations. Along with her relocation to Mardin, her focus on the effects of geography on humans and spaces became more distinct. Her process of "being witness" which had been visible in her previous works was thus strengthened; it also helped her reconsider the borders between fiction and reality. Mardin is located close to Syria and Iraq; and the effects of the recent political, economic and social conflicts in that region are felt here, however Mardin is a city that lives in different time zone as it were, due to characteristics stemming from its architecture and history. Kavcar interprets the local issues collected in the region's memory, without being documentarian or judgmental. The particulars of geography and climate are included in her work but Kavcar's basic interest is "The human world". Her turning to nature is more of a careful approach to humans rather than a means of abstraction. In this context, by going out of the confines of four walls and working outdoors, she removes herself from the ego and its insulations, and opens quite a broad parenthesis for her research. The unity of man's inner life and nature's creations is without a doubt one of the backbones of 18th century German Romanticism and also its follower the Situationist International. Kavcar is nourished by such sources while interpreting contemporary realities; and her narrative and poetic characteristics in tracing nature, geography and climates can be interpreted as an un-disguised political research.

Taking a rock as her point of departure, Kavcar had begun to draw the current portrait of the city of Mardin. Her fragMEntaTION project titled "pencil on cuts all along the wall" focuses on one of Mardin's age-old witnesses, the Surp Hovsep (St. Joseph) Armenian Catholic Church. By placing paper and rubbing a pencil (frottage) on the exterior wall of this still active church, she traces both the stones and her own thoughts. One of the oldest techniques of copying, frottage, allows a highly detailed study of disfigured surfaces thereby revealing features indiscernible by the naked eye. Not only does she trace an out of the ordinary wall, she opens the door to the production of a distinct imagery via her notes, sign and symbols in pencil. In our mind's eye we can visualize the sensitivities that reveal the traces on the wall and the simultaneous thoughts of the artist as a web being weaved to help form a partnership between "the outside world and the inner world". As she records by writing what she hears on paper in a stream of consciousness open to connotations, she constructs the framework of a different type of documentation, simultaneously giving voice to her own memory. It is possible to regard the hand written notes in this project as attempts for both a dialogue and a monologue.

As it were, the coldness of the stones, the silence, recede behind the traces on the paper, and the most remarkable aspect of this work, the body temperature of images (Rilke) takes over.* What at first glance reminds us of palimpsest leaves, attains a specific meaning with the images the artist edits. It is at this point that Evrin Kavcar, much like messages in a bottle left to the seas, construes sentences that search for hope (for all) and permanent peace, resisting all types of coldness, starting with the body temperature, the intensity of her thoughts. This is also a stance taken against the dark forces that propagate pain, fear and death in the region.

Necmi Sönmez, Mettmann, January 2016

* Rainer Maria Rilke, *Das Buch der Bilder*. 1902 and 1906.